

kontrol, er det begrundet i, at dette Forslag ogsaa har indeholdt Bestemmelser vedrørende *Udførselen* af fersk Kød. Sagen er jo nemlig den, at alt, hvad der vedrører Kontrollen med Forhandlingen af Kød her i Landet, sorterer egentlig ikke under Landbrugsministeren, men under Justitsministeren. Kontrollen med Salg af Kød her i Landet foregaar jo, som det ogsaa blev fremhævet før af det ærede Medlem, der har foreslaaet Andragendet, henvist til Overvejelse i Henhold til Bestemmelserne i Sundhedsvedtægterne, og Sundhedsvedtægterne sortere under Justitsministeren, saa det er jo egentlig ham, der burde have med den foreliggende Sag at gøre. Jeg vil derfor tillade mig at fraraade, at dette Andragende henvises til Landbrugsministerens Overvejelse. Jeg vil fraraade det, fordi det strengt taget sorterer under Justitsministeren, men jeg vil ogsaa fraraade det af en anden Grund, og det er den, at jeg tror, at hvis Folketinget her stemte for en Henvisning af dette Andragende, saa vilde det let bidrage til at vække Forventninger, som ikke kunne opfyldes, hos vedkommende, der have fremsendt Andragendet. Jeg sigter her nærmest til det, der berøres under Punkt 2 i Andragendet, nemlig at Staten skulde betale fuld Erstatning for kasserede Kroppe. Det forekommer mig, at det vilde være aldeles urimeligt, at Staten skulde indlade sig paa at yde den Slags Erstatninger. Den Vej, man bør gaa i saadanne Tilfælde, synes mig at maatte være den, at der dannes en Forsikringsforening, hvor vedkommende kunne forsikre saaledes, at Tabet kan fordeles paa flere, og saa kunde det mulig ogsaa ordnes saaledes, at Staten ydede et Tilskud til saadanne Foreninger, men at Staten skulde bære hele den Udgift, som kunde følge deraf, forekommer mig ikke at være ganske rigtigt. Det ærede Medlem udtalte før, at han fandt det ubilligt, at Udgiften ved Kontroleringen alene paahvilede Slagterne. Ja, jeg tror dog, at det er et meget stort Spørgsmaal, om man tør sige, at Udgiften ved Kontroleringen paahviler Slagterne. Jeg tror, at man vistnok træffer det rigtigste, naar man siger, at Udgiften falder paa Forbrugerne, og jeg skulde tage meget fejl, hvis ikke Slagterne forstaa at beregne Priserne saaledes, at de blive dækkede for, hvad de betale. Altsaa af disse to Grunde, dels fordi Sagen rettest hører under Justitsministeriet, og dels fordi jeg mener, at det ikke er rigtigt ved en Henvisning at vække Forventninger, som neppe kunne

opfyldes, vil jeg fraraade, at Andragendet henvises, og jeg vil henstille til det ærede Medlem, om han ikke maatte finde Anledning til at tage sit Forslag om Henvisning tilbage.

Krabbe: Det glædede mig at høre bekræftet af den ærede Ordfører, hvad jeg vidste fra den ærede Ordfører personlig, at naar Udvalget ikke har stillet Forslag om at henvise dette Andragende til Ministeren, har Grunden ikke været Mangel paa Samstemning dermed, og de Grunde, den ærede Ordfører nævnte, have fuldstændig tilfredsstillet mig. Ogsaa den højtærede Landbrugsministers Udtalelser kan jeg ikke være misfornøjet med, skønt Slutningen forekom mig at have en større Skarphed over for et Punkt i Andragendet end nødvendigt. Naar Ministeren siger, at han er betænkt paa at fremkomme med et Lovforslag, som ogsaa skal omfatte Kontrollen for indenlandsk Forbrug, er det jo det, man kunde vente for Øjeblikket, og Ministeren har ikke bestridt Rigtigheden af dette, at Lovgivningen jo er forældet og har en Spredthed, en Uensartethed, som ikke mere er nødvendig. Jeg haaber da, at der skal komme noget nyttigt ud af det Lovforslag, vi ventelig faa i næste Samling. Efter hvad den ærede Ordfører har sagt, og efter hvad den højtærede Minister ogsaa har udtalt om, at han paataenkte at komme med et Lovforslag, er der for mig ikke nogen Grund til at opretholde mit Forslag om Andragendets Henvisning til Ministeren. Jeg vil dog tillade mig i Anledning af Ministerens Ytringer at sige, at naar han fraraader Forslaget af den Grund, at det egentlig vedrører Justitsministeren, er det dog for det første en rent formel Betragtning og maa dernæst ogsaa som saadan bestrides, thi den gælder dog kun, saa længe det er en lokal Lovgivning; i det Øjeblik, det bliver en almindelig Landslovgivning, bliver denne Sag den højtærede Landbrugsministers Sag, og det er jo netop en saadan almindelig Lovgivning, som kræves, saa jeg tror, det vilde være helt berettiget at henvise Andragendet til denne Minister. — Saa siger Ministeren dernæst, at der er noget i Andragendet, som er uopfyldeligt, og derfor kunde han heller ikke ønske det henvist; det er Forlangendet om Erstatning for de kasserede Kroppe. Ja, det kommer heller ikke frem som noget bestemt Krav, og det er fuldstændig rigtigt, som den højtærede Minister siger, at der har jo været gjort Forsøg paa at faa en